

kommer det mig, være ikke blot en Straf, men en hensynsløs Udsættelse af vedkommende Persons Sundhed, som vil være unødvendig og ikke kræves, naar man blot har det for Øje, at give ham et haardt Natteleje. Jeg ved ikke, om det er Tilfældet, at der i alle Tvangsarbejdsanstaltens Arrestere er Trægulv, eller om der endnu maatte findes Arrestere, som have Stengulv. Men i alle Tilfælde vil Natteleje paa Gulvet være uforødent koldt og i alt for høj Grad udsat for Træk fra Døre og Lukninger saaledes, at det vil udsætte Tvangsfangers Sundhed for en ganske unødvendig Fare. Jeg har derfor i det første Ændringsforslag foreslaaet, at Ordene „eller paa Arrestens Gulv“ skulle udgaa, saaledes at det haarde Natteleje kan blive indskrænket til Briksen alene.

Dernæst har jeg stillet Forslag om, at den tredie Straffeskærpelse, nemlig Kostens Indskrænkning til Vand og Brød i indtil 2 Gange 5 Dage, helt skal udgaa. At indskrænke Kosten til Vand og Brød synes mig at være meget haardt over for Folk, der ere satte ind i en Anstalt, hvor de skulle tvinges til at arbejde. Vand- og Brødstraffen er jo en Straf, hvis Haardhed og nedbrydende Karakter for det menneskelige Legeme er saa stærkt debatteret, og hvis Formaalstjenlighed og Forsvarlighed er saa omstridt, at der ingen Grund er for os til at komme ind paa den. Jeg skal tilføje, at den heller ikke er overensstemmende med Københavns Borgmesters Ønske i saa Henseende, idet han ikke vil sætte Pris paa at se sine Tvangsfanger hensatte i Fængsel paa Vand og Brød.

Det tredie Ændringsforslag, jeg har stillet, lyder saaledes: „Nærværende Tillæg kan kun anvendes over for Tvangsfanger, der ere indsatte for Overtrædelse af Lov Nr. 80 af 11te Maj 1897 indeholdende nogle Bestemmelser om Vold mod sagesløs Person“, den saakaldte Bøllelov. Ved at stille dette Ændringsforslag tror jeg at have bragt det foreliggende Lovforslag til mere at stemme med sine Motiver, sin Begrundelse og det, der har foranlediget Lovforslagets Fremkomst. Et æret Medlem her i Salen har stillet et Ændringsforslag, hvorefter endda ikke Bøller, som første Gang ere indsatte, skulle kunne dømmes efter dette skærpente Tillæg, men at det kun kommer til Anvendelse paa Bøller, der ere indlagte for anden eller senere Gang begaaet Forseelse, og jeg skal tilføje, at jeg har slet ikke noget imod, at vi ogsaa vedtage dette Ændringsforslag til mit Ændringsforslag. Da der synes at være nogen

Tvivl om, hvad det virkelig er, Københavns Magistrat har ønsket, og i hvilket Sammenhæng og Overensstemmelse eller Uoverensstemmelse dette Ønske staar med det foreliggende Forslag, forekommer det mig, at det vilde være i høj Grad ønskeligt og hensigtsmæssigt, om der gaves dette Ting Lejlighed til at se den Indstilling fra Københavns Magistrat, som paaberaabes af Justitsministeriet i Lovens Bemærkninger saaledes, som de fremkom oppe i det høje Landsting. Jeg ved ikke, om dette kan lade sig gøre, da Sagen jo ikke bliver behandlet i et Udvalg, men jeg vil i hvert Fald herved tillade mig at henstille til den højttærede Justitsminister, at der gives Tingets Medlemmer Lejlighed til at se denne Indstilling, for at vi kunne faa opklaret den Tvivl, der hos mig og maaske hos flere i dette Ting er, om ogsaa Lovforslaget er hensigtsmæssigt efter de Folks Mening, som have begæret Forandringer indførte i den nu bestaaende Ret. Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg vil opfordre det høje Ting til at stemme for de af mig her stillede Ændringsforslag.

H. Jensen: Allerhelst stemte jeg mod hele denne Lov, saaledes som den ligger her paa Tingets Bord, med den Motivering, som jeg fremsatte under 1ste Behandling, og med den Motivering, som det ærede Medlem, der nylig havde Ordet, saa træffende udtalte, ligeledes ved 1ste Behandling, at skulde vi have vor Fattiglov omdannet, skulde det ske i human Retning og ikke i Retning af Inhumanitet. Men jeg ser jo godt, at derved vilde man ikke komme nogen Vej, og at Forslaget vilde gaa igennem saaledes, at man ikke vilde naa noget ved at stemme imod det, og jeg vil derfor gøre mit til, at denne Lov ikke kommer til at ramme andre end dem, den bør ramme.

Saaledes som Forholdene nu ere her i vort Land, have jo Politimestrene en ganske overordentlig stor Myndighed og Magt. En Politimester sidder i sin Jurisdiktion som en lille Konge. Han hersker temmelig uindskrænket over de fattige, over dem, som Nøden driver ud paa Landeveje og Gader, over arbejdsløse, som ikke kunne finde Erhverv, han kan allerede efter den nuværende Lovgivning blot med et Vink sætte dem fast. Der er en Lov, som jeg vil bede ærede Medlemmer gøre sig bekendte med; det kunde dog være rigtigt, synes mig, at vi en Gang her i Tinget tog denne Lov op og søgte at forandre